

Πως οι Άγιοι ακούνε τις προσευχές μας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ίσως έχεις ακούσει κάποιους να ρωτάνε: “Πώς ακούνε οι άγιοι τις προσευχές μας;”. Ίσως κι εσύ να έχεις αναρωτηθεί για το ίδιο πράγμα.

Απαντήσεις και απαντήσεις έχουν δοθεί, μα το ερώτημα παραμένει ακόμη αναπάντητο.

Κατά τη γνώμη μου, αν δεχθούμε την ύπαρξη ενός στοιχείου, όπως ο αιθέρας, τότε δεν είναι δυνατό να μην ακούνε οι άγιοι τις προσευχές μας. Ξέρεις πως λειτουργεί ο ηλεκτρικός τηλεγράφος; Στην Πετρούπολη, για παράδειγμα, ενεργοποιούν έναν ειδικό μηχανισμό.

Την ίδια στιγμή η ενέργεια αυτή αντανακλάται σ’ έναν όμοιο μηχανισμό, που βρίσκεται, ας πούμε, στη Μόσχα. Τότε και ο δεύτερος μηχανισμός ενεργοποιείται όπως ο πρώτος. Γιατί; Επειδή οι δύο μηχανισμοί, πρώτον, είναι του ίδιου τύπου και, δεύτερον, συνδέονται με σύρμα.

Η επικοινωνία μας με τους αγίους γίνεται με όμοιο τρόπο. Εμείς και οι άγιοι είμαστε σαν τις τηλεγραφικές συσκευές, σαν δύο μηχανισμοί του ίδιου τύπου, και ο αιθέρας, το στοιχείο δηλαδή μέσα στο οποίο κινούνται οι άγιοι και το οποίο συνάμα περιβάλλει την ψυχή μας, είναι ... το σύρμα!

Όταν μέσα στην ψυχή μας ενεργεί προσευχή αληθινή, προσευχή ειλικρινής και καθαρή, η προσευχή αυτή, διαμέσου του στοιχείου που περιβάλλει την ψυχή, πετάει σαν ακτίνα φωτός προς τους αγίους και τους μεταφέρει τα αιτήματά μας.

Δεν μεσολαβεί κανένα χρονικό διάστημα ανάμεσα στη στιγμή που κάνουμε στην προσευχή μας και στη στιγμή που αυτή ακούγεται από τους αγίους. Αμέσως μας ακούνε οι άγιοι, φτάνει μόνο να προσευχόμαστε εγκάρδια. Η εγκάρδια προσευχή είναι η τηλεγραφική γραμμή μας με τους ουρανούς.

Η ίδια ακριβώς προσευχή, όταν δεν βγαίνει από την καρδιά μας αλλά μόνο από τον εγκέφαλο και το στόμα μας, δεν φτάνει στον ουρανό και δεν ακούγεται από τους αγίους. Αυτή, βλέπεις, δεν είναι καν προσευχή, είναι μόνο κάτι σαν προσευχή.

Νομίζω πως είχες ήδη κάποιαν εμπειρία αληθινής προσευχής, μολονότι όλα τούτα δεν τα γνώριζες. Περιγράφεις το πώς, ύστερ' από θερμή προσευχή, γαλήνεψες, παίρνοντας την εσωτερική πληροφορία ότι θα λυτρωνόσουν από το πρόβλημα που σε βασάνιζε, όπως και πραγματικά έγινε.

Φαίνεται, λοιπόν, πως είναι σωστή η παρομοίωση της εγκάρδιας προσευχής, που ανεβαίνει αόρατα προς τα ουράνια μέσω του αιθέρα, με τον τηλεγράφο. Από την καρδιά σου βγήκε μία αστραπή, μια ακτίνα, και πήγε στον ουρανό. Από κει, πάλι, ήρθε μια άλλη ακτίνα σ' εσένα. Ήταν η ανταπόκριση στο αίτημά σου.

Αυτό συμβαίνει μόνο με την προσευχή που βγαίνει από την καρδιά. Τέτοια προσευχή δεν γίνεται πάντα μέσα σε μια στιγμή, εισακούεται όμως πάντα μέσα σε μια στιγμή. Μη φουσκώσεις από κενοδοξία γι' αυτή την επιτυχία σου. Μακάρι, με την χάρη του Κυρίου, να προσεύχεσαι με τον ίδιο τρόπο πιο συχνά. Θυμήσου πως προσευχήθηκες τότε και προσπάθησε να προσεύχεσαι πάντα έτσι, εγκάρδια, όχι μόνο με τη γλώσσα και το νου.

Αν το κάνεις, θα πάρεις μίαν ικανοποιητική απάντηση στο ερώτημα: Πως μπορεί να χει κανείς πνευματικά; Γιατί η εγκάρδια προσευχή είναι η αναπνοή και η ζωή του πνεύματος. Με την εγκάρδια προσευχή το πνεύμα μένει «εν τω Θεώ», ενώνεται μαζί Του. Και με την ένωση αυτή αποκτά την πλήρη ζωτικότητα του.

Μάθε, λοιπόν, πως η ψυχή ζει μόνο όταν προσεύχεται με τον τρόπο που ήδη

γνώρισες. Αλλιώς, βρίσκεται ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, αν δεν έχει ολότελα νεκρωθεί. Δεν θα σου κρύψω πως, αν και μπόρεσες να προσευχηθείς εγκάρδια μια φορά, πολύ δύσκολα θα μπορέσεις να το ξανακάνεις. Ο Θεός είναι που χαρίζει την αληθινή προσευχή και ο φύλακας άγγελος που την ενισχύει. Έρχεται και φεύγει. Εμείς, όμως, δεν επιτρέπεται να παραιτούμαστε από τον προσευχητικό αγώνα.

Η προσευχή επισκέπτεται πάντα τον άνθρωπο που αγωνίζεται για την απόκτησή της, ποτέ τον οκνηρό και ράθυμο. Οι άγιοι πατέρες κοπίασαν πολύ στην προσευχή και μ' αυτούς ακριβώς τους κόπους άναψαν μέσα τους ένα προσευχητικό πνεύμα, που την εικόνα του μας άφησαν στα συγγράμματά τους. Όσα σχετικά έγραψαν, συνιστούν, μian ολόκληρη επιστήμη, την επιστήμη της προσευχής, που είναι η επιστήμη των επιστημών..... Μου γράφεις ότι έχεις στο νου ταπεινούς λογισμούς και στην καρδιά ταπεινά συναισθήματα για τον εαυτό σου. Αυτά είναι, θα έλεγα, αγγελικά.

Πόσο τέλειοι και φωτεινοί είναι οι άγγελοι! Και όμως είναι συνάμα τόσο ταπεινοί, περισσότερο κι από τον πιο ταπεινό άνθρωπο. Μια ταπεινή ψυχή είναι πάντα φωτεινή.

Σκοτεινή γίνεται όταν υψηλοφρονεί, γιατί η έπαρση προέρχεται από τα σκοτεινά πνεύματα. Ο Θεός να δώσει, ώστε, ποτέ να μη χάσεις αυτά τα ταπεινά συναισθήματα, κι έτσι να είσαι πάντα λουσμένος στο φως...

«Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ,
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή» ΕΚΔΟΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ,
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ